

Mariannum

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník VIII./2016

Číslo 49

PÁPEŽ FRANTIŠEK: HALLOWEEN JE NUTNÉ ZAKÁZAŤ!!!

Máme tu opäť sviatok Všetkých svätých a Pamiatku na našich zosnulých. Opäť sa viac upriamuje naša pozornosť na tých, ktorí nás predišli do večnosti, ako aj na tých, ktorí dosiahli nebo.

Je však aj pravdou, že s týmito sviatkami prichádzajú aj niektoré sprievodné javy, ktoré nie sú dobré. Nemyslím na všetky tie zisky vyplývajúce z predaja sviečok, kvetov, náhrobných doplnkov a pod. Skôr myslím na "nevinnú zábavu" s názvom "halloween". Už viackrát som o tom písal tak z historického ako aj náboženského hľadiska. Teraz chcem skôr ponúknuť pohľad nášho Sv. Otca Františka ako aj emeritného pápeža Benedikta XVI. Myšlienky sú čerpané zo spravodajstva agentúry Reuters z 31.10.2014.

"Pápež František považuje za nevyhnutné zakázať "zlo", akým je Halloween. Svätý Otec je zdesený rastúcim počtom posadnutých detí, ktoré sa predtým hrali na Halloween. Na stretnutí exorcistov v Ríme, p. Aldo Buonaiuto upozornil na skutočnosť, že každoročne okolo 31. októbra sú stovky nevinných detí posadnutých démonmi. Po celom svete exorcisti intervedujú na rodičov, aby zasiahli, a nevystavovali svoje deti

tomuto nebezpečenstvu. Otec Buonaiuto, ktorý má podporu pápeža Františka, poznamenal, že na rozdiel od toho, čo si mnohí ľudia myslia, "Halloween nie je neškodnou zábavou, ale je to akoby zádverie k niečomu oveľa nebezpečnejšiemu". Vysvetlil, že tí, čo sa podieľajú na Halloweene, sa nemusia priamo podieľať na zlých rituáloch, obetách zvierat, znesväteniach cintorínov a kradnutí hostií a pod. Halloween je však najlepším časom nábory nových členov do rôznych siekt. Už to je otvorenosť diabľovi. Pápež chce festival duchov a strašidiel nahradiť bezpečným sviatkom pre deti sláviacim Halloween. Preto sa už v r. 2014 talianske deti obliekali ako svätí a podieľali sa na modlitbových bdeniach v kostoloch po celej krajine. Svätý Otec nabáda ostatné krajiny, aby urobili to isté. Proti Halloweenu sa v roku 2009 postavil aj Benedikt XVI. Uviedol, že ide o "antikresťanský a nebezpečný sviatok". Halloween "podporuje kultúru smrti" a "tlačí novú generáciu do mentality ezoterickej mágie, útočiacej na posvätné a duchovné hodnoty, cez otrasnú iniciáciu prostredníctvom okultných obrazov."

Buďme veľmi opatrní pri všetkom, čo má súvis s duchovným svetom, pretože máme dušu, ktorá je z duchovného sveta. A o tú ide tak diabľovi ako aj Bohu najviac. Je veľmi cenná a zabezpečuje nám večnosť.

(spracoval Marek Kunder)

Skvalitni
svoj
život

PRAVIDELNE ČÍTAJME BOŽIE SLOVO

Bez pravidelného čítania Sv. písma si nemôžeme vytvoriť „Boží návyk“. Pán Boh je vždy úzko spojený so svojím Slovom. Ježiš je to Slovo, ktoré sa stalo telom a prebývalo medzi nami. „A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami a my sme videli jeho slávu...“ (Jn 1,14) Boha bez jeho Slova nespoznáme, preto Sv. písmo študujeme a uvažujeme o ňom, aby sa stalo základom všetkého, čo budeme v živote robiť. Božie slovo je pravda, ktorá nám ukazuje, ako žiť. 176 veršov Žalmu 119 hovorí o tom, že je nevyhnutné počúvať, rozjímať, milovať, prijímať a poslúchať Božie slovo. V srdci si uchovávam tvoje výroky aby som proti tebe nezhršil. (Ž 119,11) To je môj údel; zachovať tvoje príkazy. (Ž 119,56) Pane, tvoj zákon veľmi milujem, rozjímam o ňom celý deň. (Ž 119,97) Ak chceme pravidelne čítať Božie slovo, je dobré postupovať tak, ako pri vytváraní akéhokoľvek iného dobrého návyku: je potrebné začať s istou dávkou úsilia a vydržať dovedy, kým sa nám nestane prirodzeným. To znamená, že ho budeme robiť automaticky, resp. bez väčšej námahy. Začnime napr. s rozhodnutím, že denne prečítame pätnásť minút. Vydržme dva týždne a postupne pridávajme niekoľko minút týždenne, kým nedosiahneme vytúžený cieľ. Po istom čase nebudeme takýto záväzok potrebovať. Je dobré mať

poruke zápisník alebo počítač na zapisovanie myšlienok, ktoré nás oslovia, lebo tak si udržíme poznanie, ktoré prijmeme. Čítanie nám prinesie ešte väčší úžitok, ak budeme počas dňa rozmýšľať o tom, čo sme sa naučili alebo ak sa o tom porozprávame s niekým iným. Keď budeme sami, môžeme nahlas vyslovovať, čo sme sa naučili, aby sme si to lepšie uvedomili a zapamätali. Svojimi perami vypočítavam všetky výroky tvojich úst. (Ž 119,13) Začnime s takými časťami Sv. písma, ktorým ľahko porozumieme. Nový zákon je väčšine ľudí zrozumiteľnejší než určité pasáže Starého zákona. Môžeme začať evanjeliami. Žalmy a Príslovia obsahujú veľa praktických a ľahko pochopiteľných myšlienok, preto môžeme začať aj nimi. Ak porozumieme Božiemu Slovu, lepšie spoznáme Boha. Pochopíme jeho osobnosť a spôsob, akým koná. Uistíme sa, že nás veľmi miluje a má s naším životom nádherný plán. Božie slovo je naším duchovným pokrmom a bez neho nemôžeme ani rásť ani sa duchovne rozvíjať. Preto sa už nes rozhodnime, že budeme pravidelne čítať Sv. písmo.

VYHNIME SA KREŠŤANSKÉMU ŠKATULKOVANIU

Nedeľme svoj život na duchovný a svetský. Nemôžeme predsa Boha držať v jednej škatulke, a zvyšok života si riadiť podľa seba. Ak budeme chodiť len na nedeľnú sv. omšu, občas si z povinnosti prečítame niečo zo Sv. písma a povieme krátku, bezvýznamnú modlitbu, môžeme sa síce považovať za kresťanov, ale v skutočnosti môžeme prežívať zmätok, pocity nešťastia, sklúčenosti a nespokojnosti. Nepúšťajme Boha do svojho života len v nedeľu alebo prípadne v krízových situáciách.

Boh nám chce podať pomocnú ruku, ale tiež chce, aby sme ho vpustili do každej oblasti svojho života. „Nemáte, lebo neprosíte“ (Jak 4,2). Začnime Bohu hovoriť o všetkom, čo robíme. Pozvime ho do svojich aktivít a ak to, čo robíme a miesta, na ktoré chodíme, nie sú podľa Pána vhodné, prestaňme s tým. Možno sme sa aj teraz zarazili, lebo sme si uvedomili, že to bude vyžadovať zmenu nášho životného štýlu. Ale práve tie veci, na ktorých lipneme, môžu byť príčinou nepokoja a nešťastia, ktoré prežívame. Rozlúčme sa s nimi a začnime žiť podľa Božieho plánu. Ak sa naučíme dávať

Bohu prvé miesto vo svojom živote a pozývať ho do všetkého, čo robíme, mnohé naše zlozvyky zmiznú samy od seba. Čím viac času trávim s Ježišom, tým viac sa mu budeme podobať. Sv. písmo hovorí, že ak skúmame Božie slovo, premieňame sa na Kristov obraz – od slávy ku sláve (2Kor 3,18). Tento verš hovorí o postupnej premene. Ak budeme Pána usilovne hľadať, pomaly, no určite sa z nás stanú lepší ľudia. Modlitba mení nielen situácie, ale aj nás. Nie je to povinnosť, ale výsada. Tráviť čas s Bohom je návykové, tak začnime už dnes.

(Dominika Čechová)

Zdroj: Meyer, J.: Od zlozvykov k dobrým návykom

SLOVENSKÉ LURDY - TURZOVKA 2016

Deň štvrtý – utorok 5. júla 2016

Nasadnúť, previezť, vysadnúť, vypočuť. Zdalo sa to akoby donekonečna. Desiatky zápisov a v nich do bodky stále to isté. V piatok 12. septembra, ho prevážajú do psychiatrickej liečebne v Bytčici pri Žiline. U nás sa jej v tej dobe nehovorilo inak, ako blázninec. Aj jeho sa všetkými silami snažia spraviť bláznom. Absolútne zdrviť sa im ho nepodarilo ani po 10 mesačnej väzbe na uzavretom oddelení, tejto, tak ľahko zneužívanej inštitúcie. V júni 1959 Matúša prepúšťajú. Nezlomeného. Štátna moc to však robí len preto, aby mu mohla pripraviť ďalšie, ešte neľudskejšie prekvapenie. Sotva sa dá trošku dohromady, už ho čaká ďalšie zatknutie. 22. septembra ho priamo od práce v lese, opäť zoberú do Bytčice. Tam pobudne tentoraz až 14 mesiacov. Opäť na chvíľu domov. Bol to jasný zámer. Ani chvíľu pokoja, neustála neistota. V septembri 1961 ho po tretíkrát internujú. Na 14 dní Bytčica, potom tri mesiace „liečenia“ v českých Kosmonosoch. A tak podobne to šlo dohromady päť rokov. „Psychiatrické

liečebne“ - horšie ako mnohé väzenia. Denne aj dve vyšetovania rôznymi komisiami, desiatky elektrošokov, chemická terapia, hypnotizéri, vyhrážky, psychický nátlak. Z posledného „preliečenia“ sa vracia domov takmer slepý a bez jediného zuba. Chemická liečba „zabrala“. Takmer mu zničila telesné zdravie. Matúš však zostáva pevný, nezlomený.

Všetci čo Matúša Lašuta poznali osobne, aspoň tak dobre, ako pravdu o beštiálnom režime tých rokov, nepochybovali a dodnes nepochybujú o jeho duševnom zdraví. Kedykoľvek a kdekoľvek sa s ním ozajstný človek stretol, mohol rozprávať len o istote a pokoji, vyžarujúcich z jeho osobnosti a prostej reči. Pravda sa ani inak vyzroprávať nedá. Jednoduché vety, jednoznačné slová, úsmev. Nezastrašený navštevoval denne sväté omše. Pri jednej z nich prekročil celú hodinu v kaluži vody, stečenej z daždníkov, no vstal suchý a čistý. Niekoľkokrát po svätom prijímaní zostal v strnulej polohe, s hlavou sklonenou až k zemi. Pri pokuse zdvihnúť ho a pomôcť sa mu postaviť, ním nepohla ani partia chlapov. Boh - rybár - svojho Matúša už chytil do svojej večnej siete a nič a nik mu ho už nevytrhol.

pokračovanie v nasledujúcich číslach

(Peter Tóth)

PRÍBEHY

Most

V roku 1883 dostal vynaliezavý inžinier menom John Roebling nápad postaviť most, ktorý bude spájať New York s Long Islandom. Experti z celého sveta ho varovali, že sa to určite nemôže podariť. Radili mu, aby na to zabudol. Také dielo sa jednoducho nedá postaviť.

Ale Roebling nedokázal zabudnúť na myšlienku postaviť most. Rozmýšľal o tom vo dne, v noci. Hlboko vo svojom srdci bol presvedčený, že sa to dá. O svoj sen sa však musel s niekým podeliť. Po mnohých rozhovoroch a prehováraniach sa mu podarilo presvedčiť svojho syna Washingtona, budúceho inžiniera, že jeho vízia je reálna.

Prvýkrát pracovali spolu. Otec a syn pripravili projekt aj postup, ako prekonať všetky prekážky. Nedočkavo a plní očakávaní najali robotníkov a pustili sa do stavby vysnívaneho mosta.

Práce úspešne pokračovali. Po niekoľkých mesiacoch sa však na stavbe stala tragická nehoda, ktorá pripravila Johna Roeblinga o život. Jeho syn Washington utrpel poranenie s trvalým poškodením mozgu, v dôsledku ktorého nebol schopný chodiť, rozprávať, ba ani sa hýbať.

Niektorí si neodpustili poznámky: „Hovorili sme vám to.“ „Blázniví muži a ich bláznivé sny.“ „Nie je rozumné za každú cenu realizovať svoje divoké nápady.“

Ľudia sa domnievali, že výstavba by sa mala zastaviť. Roeblingovci boli jediní, ktorí vedeli, ako treba most stavať. No napriek svojmu hendikepu sa Washington nedal odradiť. Stále mal v srdci túžbu dokončiť stavbu a snažil sa nadchnúť aj niektorých svojich priateľov. Boli však príliš vyľakaní na to, aby sa pustili do tejto náročnej úlohy.

Ako tak ležal na nemocničnej posteli, cez otvorené okno prenikali do izby slnečné lúče a jemný vánok odhrnul bielu záclonu. Na chvíľu uvidel modrú oblohu a vrcholky stromov. Náhle mu niečo napadlo.

Všetko čo mohol urobiť, bolo hýbať jedným prstom. Rozhodol sa, že to využije. Pohybom prsta vytvoril spôsob komunikácie so svojou manželkou. Dotýkal sa ním jej ramena naznačujúc, že chce, aby opäť zavolala inžinierov. Potom použil tú istú metódu klopkania na jej rameno, aby naznačil inžinierom, čo majú robiť. Zdalo sa to nemožné, ale práce na stavbe sa opäť rozbehli. Trinásť rokov vyťukával Washington pokyny svojím prstom na manželkino rameno, až kým nebol most dokončený.

Dnes stojí tento veľkolepý Brooklyn Bridge v celej svojej sláve ako hold víťazstva nezlomného ducha jedného človeka a jeho rozhodnutia nedať sa odradiť a poraziť okolnosťami. Je to tiež pocta inžinierom, ich tímovej práci, ich viere v človeka, ktorého polovica sveta považovala za rojka. Tento most stojí tiež ako jasný a presvedčivý monument lásky a odovzdania manželky, ktorá dlhých trinásť rokov trpezlivo lúštila poslanstvo svojho manžela.

Možno je to jeden z najlepších príkladov neochvejného postoja, ktorý víťazí nad fyzickým hendikepom a dosahuje nemožné.

V našom každodennom živote čelíme rôznym prekážkam. Možno sa nám naše problémy zdajú príliš malé či príliš veľké v porovnaní s tým, čomu čelia iní. Most Brooklyn Bridge dokazuje, že sny, ktoré sa zdajú byť nerealizovateľné, sa môžu stať skutočnosťou – ak sa rozhodneme a budeme vytrvalí bez ohľadu na to, aké problémy nám prídu do cesty.

Nie je dôležité, čo sa nami život urobí, ale čo my urobíme so životom. Gerhard Uhlenbruck

(spracovala Anna Sabolová, ml.)

Zdroj: Každý má šancu, Marcela a Stanislav Bielikovci

Zaujímavosti o Fatime 100. výročie

FATIMA PO ZJAVENIACH II.

Zdalo sa, akoby Panna Mária po postavení kaplnky chcela dať najavo, že sa jej toto úsilie páči. Biskup dal neďaleko kaplnky vykopať veľkú cisternu na zachytávanie dažďovej vody. Sotva však odkryli prvú vrstvu, ukázala sa tenučká vodná žila, ku ktorej sa postupne pripájali ďalšie a ďalšie. Zakrátko vytvorili prameň čistej sviežej vody. Medzi odborníkmi to vyvolalo údiv a prekvapenie. Kde sa v tejto pórovitej a vápenatej pôde vzal takýto prameň, keď na okolí nebolo ani najmenšieho žriedla? Ľudia boli presvedčení, že prameň je darom Panny Márie. Takto vyriešila Panna Mária pre Fatimu životne dôležitý problém. Veď ako ináč by mohla Fatima prijať množstvo pútnikov v letných horúčavách, keď nablízku nebolo pitnej vody? Odvtedy núdza o vodu vo Fatime nebola. V strede Námestia, presne nad hlavným prameňom vody, vyčnieva Pamätník Najsvätejšieho Srdca Ježišovho z roku 1932 a naznačuje, že jeho voda je nástrojom mnohých milostí.

Základný kameň samotnej Ružencovej baziliky bol položený 13. mája 1928, pričom jej stavba trvala viac ako 25 rokov a bola posvätená na sviatok Panny Márie Ružencovej dňa 7. októbra 1953. Má 15 oltárov, ktoré sú venované 15 tajomstvám ruženca. Po bokoch oltára sa nachádzajú hroby Lucie, Fratiška a Hyacinty a sú tu aj pozostatky José Correia da Silva, prvého biskupa Leirie po fatimských zjaveniach.

Dňa 13. mája 1922 sa začal vo Fatime kanonický proces. Proces a vyšetrovanie

fatimských udalostí zverili sedemčlennej komisii, pozostávajúcej z ľudí odovzdaných viere, ale aj vede. Táto komisia pracovala pomaly, ale svedomite. Až 14. apríla 1930 mala poslednú schôdzu, na ktorej ešte raz preskúmali 31 kapitol dlhej správy, ktorú potom predložili biskupskej vrchnosti. Sám biskup potom venoval štúdiu spisov a priprav definitívneho rozhodnutia šesť mesiacov. Stalo sa tak presne 13. rokov po poslednom zjavení 13. októbra 1930, v Cova da Iria, za prítomnosti asi stotisíc pútnikov. Vtedy bol zverejnený významný dokument – pastiersky list o úcte Madony vo Fatime, ktorý vyhlásil zjavenia v Cova da Iria od 13. mája do 13. októbra 1917 za hodnoverné a povolil verejnú úctu „Našej milej Pani z Fatimy“.

A na záver ešte niekoľko zaujímavostí z Fatimy. Prvú sochu Fatimskej Panny Márie, vyrobenú v súlade s pokynmi sestry Lucie, vyrobil José Ferreira Thedim a posvätená bola 13. novembra 1927 v Ríme, ale podľa pokynov sestry Lucie bola niekoľkokrát retušovaná. Je vyrobená z cédrového dreva z Brazílie a meria 1,04 metra. Táto socha sa stala putovnou sochou, cestovala už skoro po celom svete a prináša svetu posolstvo mieru a lásky.

Vo Fatime pri vchode do Svätyne môžeme vidieť aj pravý betónový segment Berlínskeho múra, ktorý daroval portugalský emigrant v Nemecku a je tu umiestnený ako znak vďaka Bohu za pád komunizmu, čo Panna Mária sľúbila vo Fatime. Kvôli nepostačujúcej kapacite Ružencovej baziliky bol na opačnej strane námestia vybudovaný nový kostol, ktorý bol na žiadosť Sv. Otca Jána Pavla II. zasvätený Najsvätejšej Trojici. V roku 2012 mu bol udelený titul Basilica minor a vyniká pozlátenou mozaikou na hlavnej oltárnej stene, ktorej autorom je Marko Rupnik, známy slovinský umelec a jezuita.

(Jana Jenčová)

Zdroj: <http://www.santuario-fatima.pt/pt>

Kongregácia pre náuku viery vydala novú smernicu o pochovávaní a kremácii

Vatikán 26. októbra (RV) Vo Vatikáne vyšla nová smernica

Kongregácie pre náuku viery s názvom „Ad resurgendum cum Christo“ o pochovávaní zosnulých a uchovávaní popola v prípade spolopenia osôb.

Kongregácia pre náuku viery sa po príslušnej konzultácii rozhodla vydať dokument s dvojakým cieľom: „po prvé, aby zdôraznila vieroučné a pastoračné dôvody na uprednostnenie pochovávania zosnulých; a po druhé, aby vyhlásila normy týkajúce sa uchovávania popola v prípade spolopenia“.

„Cirkev predovšetkým naďalej vytrvalo odporúča, aby sa telá zosnulých pochovávali na cintoríne či na inom posvätnom mieste. Pri spomienke na smrť, pochovanie a zmŕtvychvstanie Pána je pochovanie najvhodnejšou formou na vyjadrenie viery a nádeje v telesné zmŕtvychvstanie...“

Vtedy, keď legitímne motívy viedli k rozhodnutiu sa pre spolopenie telesných pozostatkov veriacich, ich popol sa musí riadne uchovávať na posvätnom mieste, teda na cintoríne alebo v kostole, prípadne v priestore výhradne určenom pre tento účel (porov. č. 5). Uchovávanie popola v domácnosti sa nepovoľuje. Jedine v prípade vážnych a výnimočných okolností môže ordinár v zhode s biskupskou konferenciou či biskupskou synodou udeliť povolenie na uchovávanie popola v domácnosti (porov. č. 6). Na vylúčenie akéhokoľvek druhu panteistického, naturalistického či nihilistického omylu, nedovoľuje sa rozptýlenie popola do vzduchu, do zeme či do vody či iným spôsobom, ani premena popola na spomienkové predmety.“ (porov. č. 7) (spracovala Anna Sabolová, ml.)

1. čítanie: Múd 11, 22 – 12, 2

Žalm: Ž 145, 1-2. 8-9. 10-11. 13c-14

Ant.: Oslavovať ťa chcem naveky, Bože, môj kráľ.

2. čítanie: 2 Sol 1, 11 – 2, 2

Evanjelium: Lk 19, 1-10

Krátke zamyslenie na evanjelium: Lukášove

evanjelium podčiarkuje príbeh o Zachejovi ako záverečnú scénu Ježišovej misie pred vstupom do Jeruzalema, kde prežije svoje pašie. Colník Zachej nie je iba jeden z mnohých obrátených, ale je symbolom celého evanjelia. Tento zjavný hriešnik sa túžil stretnúť s Ježišom, počul jeho slová, poslúchol Pánovu výzvu a zažil uzdravenie srdca. Presne tu sa opisuje proces obrátenia. Tento všetkými pohrdaný človek je človekom obrátenia, viery a nádeje. Ježiš vie prinášať nádej tam, kde sa to zdá celkom nemožné. Ale prináša takisto uzdravenie aj do neriešiteľných zranení. Nie je potrebné sa stať najprv pokriveným človekom, ako bol aj zmieňovaný colník. Ale ak chceme Boha skutočne poznať, je potrebné ho rovnako hľadať, ako Zachej. Neskryť sa pred Jeho slovom a odvážiť sa “vyliezt’ z našich skrýší. A Boh, darca života, naplní naše srdce životodarným pokojom.

Modlitba žaltára a breviára: 3. týždeň

Sarské oznamy

V ČASE OD **31.10.2016** DO **06.11.2016**

Vedenie modlitieb pred sv. omšami: V týždni **06.11.-12.11.** vedie modlitby pred sv. omšami p. Helena Brehovská.

Nácvik detského zboru: Na budúcu **sobotu 05.11.** bude nácvik detského zboru spojený so stretnom klasicky o **13³⁰** v pastoračnom centre.

Úplné odpustky pre duše v očistci: Veriaci, ktorý v deň spomienky na Všetkých verných zosnulých (2.11) nábožne navštívi kostol, alebo kaplnku a pomodlí sa Modlitbu Pána a takisto vyznanie viery (Verím v Boha), môže získať úplné odpustky, ktoré možno privlastniť iba dušiam v očistci. Je potrebné splniť 3 klasické podmienky: sv. spoveď, sv. prijímanie, a modlitba na úmysel Sv. Otca. Treba tiež vylúčiť akúkoľvek pripútanosť k hriechu.

Veriaci, ktorý nábožne navštívi cintorín a aspoň myslou sa pomodlí za zosnulých, môže získať odpustky, ktoré možno privlastniť iba dušiam v očistci, raz denne od 1. do 8. novembra. Je potrebné splniť aj ďalšie podmienky okrem sv. spovede, ktorá platí na všetky.

Sv. spoveď: Kvôli tomu, že je možné v dušičkovej oktáve získať úplné odpustky ako je aj prvý piatok, budeme v tomto týždni spovedať ako keby bolo pred 1. piatkom. Čiže každý deň od pondelka do piatku 1,5 hodiny pred každou večernou sv. omšou a pol hodiny pred rannou sv. omšou + po sv. omši podľa potreby. Okrem utorka, kedy je Všetkých svätých.

Sv. spoveď chorých: Chorých budeme navštevovať teraz na 1. **piatok** v mesiaci klasicky od **8⁰⁰**. Prosím vás, nahláste ich v sakristii.

Pobožnosť na cintoríne a požehnanie hrobov: Na slávnosť Všetkých svätých bude pobožnosť na cintoríne o **14⁰⁰** a po nej bude opäť možnosť dať požehnať hroby svojich blízkych, ktorí budete chcieť. Prosíme vás, nahláste ich v sakristii.

Spomienka na bl. sr. Zdenku: V pondelok pozývam opäť na oslavu spomienky na bl. sr. Zdenku, ktorá je preložená z dnešnej nedele 30. na 31. v mesiaci. Budeme si preberať ďalšie zo zvolaní v litániách k bl. sr. Zdenke ako aj bude krátka adorácia po sv. omši. Po krátkej adorácii a požehnaní bude možnosť klasickej tichej adorácie ako každý pondelok.

Sviaca večného svetla nad bohostánkom: 30.10.-5.11. - **p. Bamburák;** 6.11.-12.11. - **Marek Kunder;** 13.11.-19.11. - **T. Demčáková;** 20.11.-26.11. - **N. Liberková;** 27.11.-3.12. - **D. Demčáková.**

Rozpis lektorov:

Všetkých svätých: 8.00 hod. - **p. Fincický-p. Majerčín,** 10.00 hod. - **rod. Hudákova,** 18.30 hod. - **rod. Ľ. Gazdu;**

Všetkých verných zosnulých: 16.00 hod. - **p. Kavuličová,** 18.30 hod. - **J. Demčák-D. Slivková;**
32. nedeľa cez rok: 8.00 hod. - **rod. Baníkova-rod. Hrubovska,** 10.00 hod. - **rod. Jenčova,** 18.30 hod. - **rod. Bačíkova.**

PONDELOK <i>Úcta k bl. sr. Zdenke</i>	31.10.2016	Sv. omša: 18 ⁰⁰ (K+T) Poklona Sv. Oltárnej: 18 ⁴⁵
UTOROK VŠETKÝCH SVÄTÝCH (SLÁVNOSŤ A PRIKÁZANÝ SVIATOK)	01.11.2016	Sv. omša: 8 ⁰⁰ (K) Sv. omša: 10 ⁰⁰ (K) <i>Pobožnosť sv. ruženca: 14⁰⁰ na cintoríne</i> Sv. omša: 18 ³⁰ (T) <i>kostol JaA</i>
STREDA <i>Spomienka na všetkých verných zosnulých</i>	02.11.2016	Sv. omša: 16 ⁰⁰ (T) Sv. omša: 18 ³⁰ (K) <i>detská</i>
ŠTVRTOK	03.11.2016	Poklona Sv. Oltárnej: 17 ⁰⁰ Sv. omša: 18 ⁰⁰ (T+K)
PIATOK <i>Sv. Karola Boromejského, biskupa (spomienka)</i> <i>1. piatok k úcte BSJ</i>	04.11.2016	Sv. omša: 8 ⁰⁰ (T) <i>kostol JaA</i> Sv. omša: 18 ⁰⁰ (K) <i>mládežnícka</i>
SOBOTA <i>1. sobota v mesiaci</i>	05.11.2016	Sv. omša: 8 ⁰⁰ (T) Sv. omša: 18 ⁰⁰ (K)
NEDEĽA 31. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ	06.11.2016	Sv. omša: 8 ⁰⁰ (K) Sv. omša: 10 ⁰⁰ (K) <i>Pobožnosť sv. ruženca: 14³⁰</i> Sv. omša: 18 ³⁰ (T) <i>kostol JaA</i>

Don Bosco hovorieval: Keď konáš, hovoríš a myslíš, postaraj sa, aby bolo všetko na prospech tvojej duše. Svojich chlapcov učil: „Pamätajte, že každý kresťan má byť povzbudením pre svojich blížnych a žiadna kázeň človeka nepovzbudí tak, ako dobrý príklad.“

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo štvrtok do 12:00

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.